

СЕКЦІЯ «ІСТОРІЯ, КРАЄЗНАВСТВО ТА КУЛЬТУРОЛОГІЯ»

ВЗАЄМОДІЯ ДЕРЖАВИ ТА БЛАГОДІЙНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ З РЕАЛІЗАЦІЇ СУСПІЛЬНОЗНАЧИМИХ ПРОЄКТІВ

Волик В.І., заступник міського голови з гуманітарних питань,
м. Конотоп.

Благодійність є частиною кожної цивілізації та будь-якого суспільства. У загальному розумінні це той внесок який робиться фізичними особами на засадах неприбуткової діяльності без заробітної платні, без просування по службі для добробуту і процвітання спільнот та суспільства в цілому.

Ця діяльність може набувати різних форм: від повсякденної взаємодопомоги окремих громадян до спільних дій держави та благодійних організацій в період кризових ситуацій. Благодійники - добродійці відіграють різносторонню роль в розвитку та добробуті країни, беруть на себе вирішення частини суспільних проблем найбільш уразливих груп населення.

Взаємовідносини благодійних організацій та органів державної влади уже мають свою історію в умовах незалежності України, пройшли свою еволюцію: від протистояння, нерозуміння до ситуативної спільності дій на окремих напрямках взаємодії по вирішенню соціальних проблем незахищених верств населення і нині знаходяться перед об'єктивною необхідністю пошуку і встановлення рівноваги інтересів і спільної відповідальності перед громадянами. Такого балансу поки що в Україні не досягнуто і це створює серйозні ризики для подальшого розвитку благодійництва.

На сучасному етапі розвитку нашої країни прийнято декілька законодавчих актів, які сприяють розвитку благодійницької діяльності.

Проте залишається невирішеними ціла низка питань – нечіткість законодавчих норм в сфері оподаткування призводить до неоднозначного тлумачення поняття благодійної діяльності; система реєстрації діяльності благодійних організацій є довготривалою; дуже важка процедура реєстрації та передачі майна на благодійні цілі; невідповідність норм Цивільного кодексу та Закону України «Про благодійництво та благодійні організації», нерегульованість питання ліцензування благодійної діяльності у такій важливій сфері як надання соціальних послуг та інше.

Отже, виходячи з вище викладеного, можна зробити висновок про нагальну потребу налагодження паритетного діалогу держави та благодійних організацій різного спрямування; формування і впровадження нових принципів державного управління з урахуванням інтересів та потенціалу благодійних організацій для здійснення правового регулювання їх діяльності.

Вирішення питання ефективних взаємовідносин держави та благодійних організацій дасть змогу збільшити кількість реалізованих суспільно значимих проектів в Україні, сприятиме створенню її позитивного іміджу.

ВИПУСКНИКИ ТЕХНІКУМУ – УЧАСНИКИ ВЕЛИКОЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ ВІЙНИ, ГЕРОЇ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ

Викл. Радько ТМ., студ. Проценко І., ПТКЖумДУ

Політехнічний технікум Конотопського інституту Сумського державного університету – один із найстаріших навчальних закладів України. Оскільки його історія нерозривно пов'язана з історією нашої держави, то окремим напрямком пошукової роботи став збір інформації про викладачів і випускників технікуму – безпосередніх учасників Великої Вітчизняної війни. Ця доповідь про бойовий шлях двох випускників нашого навчального закладу, імена яких золотими літерами вкарбовані в історію не лише технікуму, а всієї країни.

Воронов Володимир Улянович – командир 665-го Сиваського Червонознаменного ордена Суворова стрілецького полку 216-ої стрілецької дивізії 51-ої армії 4-го Українського фронту, Герой Радянського Союзу, нагороджений орденом Леніна, двома орденами Червоного Прапора, орденами Суворова III ст., Кутузова III ст., Олександра Невського, Червоної Зірки, двома орденами Вітчизняної війни I ст., багатьма медалями.

Народився Володимир Улянович Воронов 11 липня 1914р. у с.Підлипному Конотопського району в родині робітника-ливарика. Закінчивши 8 класів місцевої школи, вступив до школи ФЗУ при КПВРЗ (сучасне ВПУ ім.Панова), потім працював на заводі слюсарем. Одночасно навчався на вечірньому відділенні Конотопського залізничного технікуму, який закінчив у 1935р., отримавши кваліфікацію техника з ремонту та роботи паровозів. Після закінчення технікуму працював майстром складального цеху КПВРЗ, звідки у